

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

การศึกษานี้ เป็นการศึกษาวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Operational Research) เพื่อประเมินประสิทธิผลของการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับส่งเสริมความร่วมมือในการรักษาด้วยยาของผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้า โรงพยาบาลศิริราช จังหวัดสุโขทัย ตั้งแต่เดือนมิถุนายน-สิงหาคม พ.ศ. 2554 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นผู้ที่ป่วยเป็นโรคซึมเศร้าที่ได้รับการรักษาด้วยยาในคลินิกโรคซึมเศร้า แผนกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลศิริราช จังหวัดสุโขทัย จำนวน 46 ราย ทั้งเพศชายและเพศหญิง มีการรับรู้ดี พูดคุยและเข้าใจภาษาไทย และยินดีให้ข้อมูลในการศึกษานี้ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย 1) แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับส่งเสริมความร่วมมือในการรักษาด้วยยาของผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้า 2) แบบสัมภาษณ์ความร่วมมือในการใช้ยาของ รัชนก ลิทธิโชควิทย์ (2550) 3) แบบวัดความพึงพอใจของผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้าที่ได้รับการดูแลโดยใช้แนวปฏิบัติทางคลินิก ของ อรพิน สมบัติวัฒนางกูร (2551) ซึ่งดัดแปลงมาจากแบบวัดความพึงพอใจของ สุพรรณิ เจริญวิศิษฐ์ และคณะ (2546) 4) แบบวัดความพึงพอใจของผู้ใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกของ อรพิน สมบัติวัฒนางกูร (2551) ซึ่งดัดแปลงมาจากแบบวัดความพึงพอใจของ สุพรรณิ เจริญวิศิษฐ์ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา

ผลการศึกษา

ผลลัพธ์ของการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับส่งเสริมความร่วมมือในการรักษาด้วยยาของผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้า พบว่า

- 1) กลุ่มตัวอย่างผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้า ก่อนใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกมีความร่วมมือในการรักษาด้วยยา ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.37 หลังใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกมีความร่วมมือในการรักษาด้วยยา ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.98
- 2) กลุ่มตัวอย่างผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้า มีความพึงพอใจที่ได้รับการดูแลโดยใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับส่งเสริมความร่วมมือในการรักษาด้วยยาอยู่ในระดับมาก

- 3) กลุ่มตัวอย่างผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้ามาตรวจตามนัดร้อยละ 93.48
- 4) ไม่มีผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้ากลับมารักษารักษาซ้ำด้วยอาการกำเริบจากการขาดยา
- 5) กลุ่มผู้ใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกมีความพึงพอใจในการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับส่งเสริมความร่วมมือในการรักษาด้วยยาอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

1. ผู้บริหารควรมีการสนับสนุนงบประมาณสำหรับส่งเสริมความร่วมมือในการใช้แนวปฏิบัติ
2. ผู้บริหารควรมีนโยบายที่ชัดเจนในการพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล และส่งเสริมให้บุคลากรทุกระดับมีส่วนร่วมในกิจกรรมจะเป็นการกระตุ้นความสนใจของบุคลากรในการพัฒนาคุณภาพบริการทุกด้าน
3. ควรนำเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยมาใช้ในการเผยแพร่แนวปฏิบัติให้มีรูปแบบที่น่าสนใจ และเข้าถึงได้มากขึ้น รวมทั้งในการนำแนวปฏิบัติไปใช้และการเก็บรวบรวมข้อมูลตัวชี้วัดเพื่อประเมินผลลัพธ์จากการใช้แนวปฏิบัติให้มีความสะดวก รวดเร็ว เชื่อถือได้
4. ควรปรับปรุงระบบการดูแลผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้าของหน่วยงานให้เอื้อต่อการนำแนวปฏิบัติสำหรับส่งเสริมความร่วมมือในการรักษาด้วยยาไปใช้

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรมีการปรับปรุงแนวปฏิบัติทุก 3 ปีหรือบ่อยกว่าตามข้อเสนอแนะของสภาวิจัยทางการแพทย์และสุขภาพแห่งชาติ ประเทศออสเตรเลีย (NHMRC, 1999) โดยใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ที่ทันสมัย เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป
2. ควรคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นผู้ที่ขาดความร่วมมือในการรักษาด้วยยา
3. ควรมีการวิจัยเพื่อประเมินผลลัพธ์ของการใช้แนวปฏิบัติในระยะยาว